

PROJECTIONS

Manon de Boer, Dora García i Rosalind Nashashibi

Inauguració: 17.11.2023, a las 18h. Exposició: 18.11.2023 > 13.01.2023

+ info: Edgar Díaz, edg@projectesd.com

És un honor per a ProjecteSD presentar *Projections*, un programa de projeccions de vídeo amb obres de tres artistes de talla internacional amb sobrada experiència en la producció videofilmogràfica: Manon de Boer, Dora García i Rosalind Nashashibi. No es tracta d'una exposició en què es presenten les obres de manera simultània, sinó d'un programa confeccionat en una única projecció monocal canal contínua en què cada obra succeirà a la següent. La idea és atorgar a cada peça l'espai i temps necessari perquè l'audiència interessada pugui visionar-la amb la concentració que cadascuna de les obres requereix.

MANON DE BOER

L'obra cinematogràfica de Manon de Boer no segueix les convencions narratives del mitjà. L'experiència del temps impregna tots els seus treballs. Les seves filmacions conviden a l'ensomni, a deambular pels records i a connectar amb els ritmes del cos i ofereixen punts d'accés a nocions abstractes com el temps, l'espai mental i la subjectivitat. L'atenció i la concentració de l'interpret, de l'actor, de la persona gravada o filmada, així com de l'espectador, són elements centrals en la seva pràctica.

An Experiment in Leisure (2016-2019) presenta els testimonis d'una sèrie d'artistes, coreògrafs i teòrics que reflexionen entorn de la creació i sobre diferents textos de la psicoanalista britànica Marion Milner (1900-1998). Les cites, relacionades amb els conceptes d'oci i creació de Milner, amb la idea d'ensomni, repetició, ritme i mal·leabilitat, entrellacen escenes contemplatives dels llocs de treball dels creadors amb paisatges marins i costaners de Noruega. El concepte d' "oci" es planteja com una ruptura, no com una cosa oposada al treball, sinó com una escapatòria de la disjuntiva tradicional entre producció i no producció, entre fer o no fer. És el lloc des d'on, segons Milner, s'ha d'entendre la creació.

A la trilogia *From Nothing to Something to Something Else*, Manon de Boer parla d'aquest espaitemps de possibilitat, d'aquest interval entre l'abans i el després, el no-res i "alguna cosa".

Caco, João, Mava and Rebecca. From nothing to something to something else, part 2 (2019), la segona part d'aquesta trilogia, s'endinsa en el món del ball i del moviment. Manon de Boer filma a quatre joves ballarins mentre improvisen. La peça es compon de llargs plans seqüència que mostren el seu procés creatiu i exploren les formes, les possibilitats del cos i el seu moviment en l'espai. L'estar i romandre en un lloc, en un temps que està lliure de direcció o expectatives òbvies. Els cossos respiren, es fan sentir des de dins, sense paraules. La mirada

Manon de Boer, *An Experiment in Leisure* (detall), 2016-2019

Manon de Boer, *Caco, João, Mava and Rebecca. From nothing to something to something else, part 2* (detall), 2019

de Manon de Boer és poètica i intrínsecament honesta i fidel a la veritat del moment filmat. Tracta de mostrar simplement el procés d'improvisació i de creació, les possibilitats i els mateixos límits dels cossos dels protagonistes. Allò que ens dona pistes d'alguna cosa que està per succeir o, potser, per imaginar.

DORA GARCÍA

L'obra de Dora García s'engloba en l'escriptura, el cinema, la instal·lació i la performance, i se centra entorn d'històries que ella organitza i escenifica, evocant situacions pensades per a captar al visitant i desencadenar experiències úniques i introspectives. El resultat d'aquest atles multidisciplinari és un discurs conceptual i metafòric que aborda temes com la dimensió artística de la ficció, la marginalitat com a forma de resistència o les lògiques simbòliques que condicionen la nostra relació amb els espais i productes culturals.

Les dues obres que es presenten de Dora García estan estretament relacionades i recullen les recerques de l'autora en els últims quatre anys sobre la idea i genealogia del feminisme. *Love with Obstacles* (2020) se centra en el llegat de l'extraordinària teòrica marxista i revolucionària soviètica, exiliada política i diplomàtica Alexandra Kollontai (Sant Petersburg, 1872–Moscou, 1952), qui va advocar per l'emancipació sexual de les dones i la igualtat radical. La pel·lícula ens submergeix en la conservació del seu llegat en els arxius de Moscou, allò que s'ha explicat i que no s'ha explicat, i la seva visió futura d'una revolució feminista socialista.

La figura d'Alexandra Kollontai és de nou central en el llargmetratge *Amor Rojo*. El seu llegat s'utilitza aquí com a guia per a recórrer el laberint de la llibertat femenina, l'emancipació sexual i l'amor com a arma. La pel·lícula busca fer les connexions necessàries en una narrativa complexa que viatja de Moscou fins a Mèxic, des del feminisme socialista del segle XX fins als transfeminismes llatinoamericans del segle XXI, des de la promesa de la revolució fins al compliment final d'aquesta promesa. Dins del programa *Projections*, aquesta pel·lícula de 95 minuts, es projectarà només durant la setmana del 9 al 13 de gener com a peça única a mode de tancament del cicle.

ROSALIND NASHASHIBI

L'obra filmica de Nashashibi combina observacions quotidianes amb exploracions del propi mitjà cinematogràfic. Adoptant un enfocament caracteritzat pel ritme lent, la càmera estàtica i una mirada molt dirigida, les seves pel·lícules revelen les subtils i singularitats que resideixen en el quotidià. Les obres de Nashashibi conviden als espectadors a participar en una forma diferent de mirar el món, trobant inspiració i bellesa en els aspectes aparentment mundans de la vida diària i reintroduint una sensació de tranquil·litat i contemplació.

A *Electrical Gaza* (2015), Rosalind Nashashibi ens ofereix una sèrie d'imatges quotidianes de la Ciutat de Gaza que contrasten amb el que apareix habitualment als mitjans de

Dora García, *Love with obstacles* (detail), 2020

Dora García, *Amor Rojo* (detail)

comunicació. En els gairebé 18 minuts de pel·lícula, podem observar diferents escenes: la gentada als carrers, nens jugant en un carreró, un home preparant falàfel o uns cavalls refrescant-se a les aigües del Mar Mediterrani. Totes elles gravades minuciosament amb una certa distància documental, sense veu en off, sense subtítols i amb una subtil atmosfera musical que apareix i desapareix. Aquestes imatges s'encadenen, en alguns moments, amb animacions digitals que semblen trencar el relat documental i contemplatiu. Dibuixos que ens expliquen allò que no es va poder gravar i que fan més evidents les connotacions i els conflictes polítics del lloc, encara que sigui des del llenguatge de la ficció.

University Library (2004) retrata l'interior de la biblioteca de la Universitat de Glasgow. En ella veiem espais buits, imatges de llibres, de prestatgeries o de passadissos. Estudiants que passen les fulles de les llibretes, que teclegen alguna cosa a l'ordinador o que conversen darrere d'una prestatgeria. Es tracta d'un altre exemple de l'interès de l'artista per descriure el quotidià, l'anodí. Mostrar l'individu dins de l'atmosfera col·lectiva. Donar importància a allò rutinari i poetitzar els temps morts i banals, aquells gestos a vegades imperceptibles que formen part del nostre entorn i de la nostra vida social.

BIOGRAFIES

Manon de Boer (1966, Índia) va completar l'educació artística a l'Akademie Van Beeldende Kunsten de Rotterdam i la Rijksakademie van Beeldende Kunsten d'Amsterdam. En l'actualitat ensenya a l'École de Recherche Graphique de Bruselas, ciutat en la qual resideix.

El seus treballs s'han exposat internacionalment a la Biennial de Venècia (2007), la Biennial de Berlín (2008), São Paulo Biennial (2010), Documenta (2012), Taipei Biennial (2016), així com en diversos festivals de cinema com el de Hong Kong, Marsella, Rotterdam i Viena. Entre les exposicions individuals que ha realitzat destaquen les celebrades a Witte de With en Rotterdam (2008), Frankfurter Kunstverein (2008), South London Gallery (2010), Contemporary Art Museum of St Louis (2011), Museum of Art Philadelphia (2012), Van Abbe Museum, NL (2013), Secession Vienna (2016), Museo Gulbenkian de Lisboa (2020), Museo Dhondt-Dhaenens Gante (2022) i Kunstmuseum St.Gallen (2022), entre altres.

El seu treball està inclòs en importants col·leccions públiques, entre elles, Museo Calouste Gulbenkian, Lisboa; KANAL, Centre Pompidou, Brussel·les; SMAK, Gante; MUHKA, Anvers; Van Abbemuseum, Eindhoven; Museum of Modern Art, Nova York; Museum of Modern Art, Chicago; Macba, Barcelona; Mudam Luxembourg, The Israel Museum, Jerusalem.

Dora García (Valladolid, 1965) viu i treballa a Oslo. Des del 2014, és professora a la Kunsthøgskolen d'Oslo. Ha format part del PEI Macba Barcelona (2015-2020) i ha sigut

Rosalind Nashashibi, *Electrical Gaza*, 2015

Rosalind Nashashibi, *University Library*, 2004

professora convidada en nombroses institucions educatives com ENSBA Lyon, HEAD Ginebra, i Le Fresnoy, Studio national des arts contemporains, França. El 2021 va rebre el Premi Nacional d'Arts Plàstiques del Ministeri de Cultura.

Dora García ha participat en importants exposicions internacionals: Manifesta (1998), Biennal d'Istanbul (2003), Münster Sculpture Projects (2007), Biennal de Venècia (2013, 2015), Biennal de Sydney (2008), Biennal de São Paulo (2010), dOCUMENTA 13 (2012), Gwangju Biennal (2016), i AICHI Triennale, Japó (2019). Va representar a Espanya a la Biennal de Venècia del 2011. El 2021 va desenvolupar projectes a la Fotogalleriet Oslo, Netwerk Aalst (B) i al festival Colomboskope, Sri Lanka. Entre les seves exposicions individuals recents destaquem les realitzades a: Es Baluard, Palma de Mallorca (2023); MUHKA, Museum of Contemporary Art, Anvers (2023); Amant Foundation, Nova York (2022 i 2023); Patio Herreriano, Valladolid (2021); Rose Art Museum, Waltham (2020); Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Madrid (2018).

La seva obra forma part de col·leccions públiques com les del Reina Sofía (Madrid), MACBA, Barcelona, MoMA de San Francisco, Centro Andaluz de Arte Contemporáneo (Sevilla), CNAP (París), Col·lecció d'Art Contemporani de La Caixa (Barcelona), FRAC (Borgonya, Franche-Comté, Île-de-France, Llenguadoc-Roselló, Lorena), Henry Art Foundation (Seattle), Kadist Foundation (París, San Francisco), entre moltes altres.

Rosalind Nashashibi (Croydon 1973, Regne Unit) viu i treballa a Londres. Es va graduar en pintura per la Sheffield Hallam University, Sheffield el 1995. Va completar els seus estudis a The Glasgow School of Art i al CalArts de Califòrnia a l'any 2000. Nashashibi va representar a Escòcia a la 52ª Biennal de Venècia (2007) i el seu treball va ser inclòs a la Triennal Nòrdica (2006), Manifesta 7 (2008), Sharjah 10 (2011) i Documenta 14 (2017). Va ser la primera dona en guanyar el premi Beck's Futures el 2003 i va ser nominada al Premi Turner el 2017. El 2020, Nashashibi va ser la primera artista resident a la National Gallery de Londres.

Entre les seves exposicions individuals recents destaquem les realitzades a: The Art Institute of Chicago (2018); Witte de With Center for Contemporary Art, Rotterdam (2018); Secession, Viena (2019); Centro Andaluz de Arte Contemporáneo, Sevilla (2019); Museo Artium, Vitoria-Gasteiz (2020); National Gallery, Londres (2020); Musée Art Contemporain Carré d'Art, Nîmes (2022).

El seu treball està inclòs en importants col·leccions públiques, entre elles, el British Arts Council, Regne Unit; Centre Pompidou, París; Museum of Modern Art, Nova York; Metropolitan Museum of Art, Nova York; Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Madrid, Macba, Barcelona i Tate Britain, Londres.

PROGRAMACIÓ

Del 17 de novembre de 2023 al 5 de gener de 2024

Horari de la galeria: d'11h a 19h de dimarts a divendres. Dissabte de 10h a 15h

Projecció continua de les obres en el següent ordre:

1. **Dora García**, *Love with obstacles*, 2020. 57 min.
2. **Manon de Boer**, *An Experiment in Leisure*, 2016. 32 min.
3. **Rosalind Nashashibi**, *University Library*, 2004. 7 min. 25 seg.
4. **Rosalind Nashashibi**, *Electrical Gaze*, 2015. 17 min. 53 seg.
5. **Manon de Boer**, *Caco, João, Mava and Rebecca. From nothing to something to something else, part 2*, 2019. 49 min.

Del 9 al 13 de gener de 2024

6. **Dora García**, *Amor Rojo*. 91 min.

ACTIVITATS

- 30 de novembre de 2023 a les 18:30h

Xerrada amb Francisco Salas (Fundador de la galeria PM8/Francisco Salas) sobre les obres de Rosalind Nashashibi

- 9 de gener a les 18.30h

Xerrada amb Dora García, per presentar i comentar la pel·lícula *Amor Rojo* amb l'audiència.

Imprescindible confirmar assistència a edg@projectesd.com per a totes dues activitats. Aforament limitat.

Agraïments a Manon de Boer, Dora García, Galerie Jan Mot, Rosalind Nashashibi, Auguste Orts i Francisco Salas (PM8/Francisco Salas).

PROJECTESD

T 934 881 360

INFO@PROJECTESD.COM

WWW.PROJECTESD.COM

PASSATGE MERCADER, 8 BAIXOS 1

08008 BARCELONA

Abe

Art Barcelona
Associação de Galerias

